

[Poul Dam.]

mener, at ikke mindst den kapitalmangel, som præger erhvervslivet og generer en række virksomheder, kræver en offentlig indsats. Så er der naturligvis de grupper, der mener, at vi andre er forrædere, fordi vi ikke vil gennemføre verdensrevolutionen i den kommende weekend. Det ville ellers være meget passende, for da har vort parti hovedbestyrelsesmøde, men vi har nu så meget andet på dagsordenen, så vi agter at vente en uges tid til.

Jeg forstår ikke handelsministerens afvisning af de beskudte forslag, vi kommer med. Jeg forstår det navnlig ikke, fordi jeg har en levende fornemmelse af, at ledende erhvervsfolk har en ganske anden indstilling end regeringspartiernes politikere til, hvad der er nødvendigt i den nuværende situation. De er klar over, at vi for at få en fornuftig udvikling af industrien har brug for nye metoder, har brug for en langt kraftigere indsats, har brug for, at det offentlige træder aktivt ind i det, så man ikke overlader hele initiativet til et forholdsvis stift og gammeldags bankvæsen med den begrænsede kapitalmængde, som dette bankvæsen er i stand til at bringe frem.

Det er mærkeligt, at alt hvad der hedder staten, alt hvad der hedder offentlige institutioner, altid bliver omgærdet med så megen mistillid. Jeg tror, at adskillige af de mennesker, som arbejder i det offentlige tjeneste, og også adskillige politikere er mindst lige så smidige, mindst lige så åbne for nye tanker, i mindst samme grad er i stand til at pege fremad som adskillige af de mennesker, der f. eks. er ansvarlige for vort pengevæsen og vor kapitalforsyning. Men vi må altså konstatere, at tilliden til fremtiden og til, at der er noget at gøre, først og fremmest findes i oppositionen, og at regeringspartierne ikke har meget andet at sige, end at det kunne gå meget værre, end det går, og at vi altså ikke har nogen større muligheder for at øve indflydelse på noget som helst.

Det gør mig ondt for erhvervslivet og dergennem for hele befolkningen, for det betyder noget, om vi får den produktionsforøgelse, som vi har brug for, hvis vi skal løse samfundets mange opgaver.

Flere af ordførerne har talt om Burmei-

ster & Wain situationen. Jeg har ment, at man kunne udelade det ved denne lejlighed, ikke mindst fordi vi har et løfte om en undersøgelse, der bliver færdig den 15. marts. Det forekommer mig at være i nogen grad at tage forskud på debatten, hvis man drøfter disse ting, inden resultaterne af denne undersøgelse foreligger.

Vi har fra vor side ment, at den situation, der forelå, hvor man blev afkrævet de 50 mill. kr. i garanti, var en tvangssituation, og at man var nødt til at bistå værftet ved den lejlighed. Men dette præjudicerer ikke fremtiden. På den anden side betyder det heller ikke, at man ikke skal kunne tage spørgsmålet om forøget og måske anderledes bistand op. Jeg har en tro på, at der er muligheder også i skibsværftet, som ikke må afvises uden videre; en rekonstruktion vil måske blive nødvendig. Lad os nu se, når undersøgelsen bliver afsluttet. Man skal ikke regne med, at resultatet er givet. Det skibsværft har gjort en god indsats; det har et produktionsapparat, der i mange henseender er fortrinligt, og det skal ikke få lov at gå ned, uden at forholdene er blevet undersøgt meget grundigt, både af hensyn til arbejdskraften og af hensyn til hele det danske samfund.

**Ivar Nørgaard:** Handelsministeren indrømmede, at hans indlæg hverken i form eller indhold sprudlede af ideer og perspektiv, og handelsministeren sagde, at dette at sprudle gjorde han ikke fra folketingets talerstol, men andre steder.

Desværre var handelsministeren mere negativ i sin replik end i sin gennemgang af regeringens almindelige holdning, for handelsministeren syntes ikke rigtig om noget som helst af de konkrete forslag, jeg lagde på bordet, og desværre var der ikke noget andet at sætte i stedet. Regeringen erkender, at der skal finde et øget samarbejde sted mellem stat og erhvervsliv, men har ikke et eneste konkret forslag til, hvordan sådan noget skal iværksættes, og handelsministeren er overordentlig skeptisk over for de forslag, vi i dag har lagt frem.

En af begrundelserne for handelsministerens holdning er den, at den forretningsmæssige ekspertise ikke rigtig kan få råderum i offentlige foretagender eller i noget,